

DAT ZIT WEL SNOR

Klucht in twee bedrijven

door

C.J. SLIJKOORD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAT ZIT WEL SNOR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.J. SLIJKOORD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van
u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES EN KLEDING.

Karel: Karel Vink is in hart en nieren een kleine ondernemer in de horeca sector en drijft samen met zijn vrouw Jans en hulpje Sue een pension onder de naam "*Het Vinkennest*". Hij is een goedlachse, olijke, hard werkende man, getooid met een enorme snor. Om die reden luistert hij dan ook naar zijn bijnaam "De Snor". De vertolker van deze rol moet netjes, maar beslist niet chique gekleed gaan. Een spijkerbroek en vrijetijdsshirt past prima bij Karel. Voor het overige wordt er geen kledingadvies voor deze rol gegeven. De vertolker van deze rol moet een man van 50 á 55 jaar zijn c.q. uitbeelden. (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*)

Jans: Jans is de vrouw van Karel. Ze volgt haar man in alles wat hij wil of doet. Toch is zij ongemerkt de drijvende kracht achter pension "*Het Vinkennest*". Ze is gastvrij en doet werkelijk alles wat in haar vermogen ligt om het haar gasten naar de zin te maken. Net als haar man moet Jans netjes, maar beslist niet chique gekleed gaan. Er wordt geen kledingadvies gegeven aan de vertolkster van deze rol. Make-up, een opvallend kapsel en overdadige sieraden passen beslist niet bij Jans. De vertolkster van deze rol moet evenals haar man 50 á 55 jaar zijn. (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*)

Sue: Sue is het hulpje van Karel en Jans. Ze is vele jaren geleden als Vietnamese vluchteling naar Nederland gekomen en geheel ingeburgerd. Ze heeft zich nooit laten registreren en verblijft dus illegaal in Nederland. Een argument wat Karel zo af en toe wel eens gebruikt c.q. misbruikt. Ondanks haar jarenlange verblijf in Nederland, beheerst Sue de Nederlandse taal zeer matig. Ze heeft met name problemen met de zinsopbouw. Sue is gekleed in een eenvoudige zwarte japon waaronder ze een zwarte panty en zwarte lage schoenen draagt. Verder draagt ze een wit, half lang schortje. Make-up en sieraden zijn haar vreemd. Er wordt geen leeftijd voorgeschreven aan de vertolkster van deze rol. Wel moet haar donkere of grijze haar (*pruik of eigen haar*) in overeenstemming met haar leeftijd zijn.

Aantje: Aantje is de dochter van Karel en Jans. Ze is verre van hoogbegaafd, maar haar werklust, behulpzaamheid en lieve karakter compenseren heel veel, zo niet alles. Aantje neemt het met de mode niet zo nauw. Gemakkelijk is voor haar veel belangrijker dan modieus. Dit komt vooral tot uiting in het ontbreken van make-up,

haar “Pippi Langkous” kapsel met twee staarten (*pruik*), een ziekenfondsbriljetje (*kleine glazen in een stalen montuurtje*), een bloemetjes jurk of rok die te lang is, korte witte sokjes en platte schoenen. De vertolkster van deze rol moet een vrouw van 25 á 30 jaar zijn. (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*)

Thomas: Thomas is de jongste telg van het gezin Vink. Hij heeft geen enkele binding met het bedrijf van zijn ouders en gaat zijn eigen weg. Humor kan hem beslist niet ontzegd worden. Tot ergernis van zijn vader gaat dit dikwijls ten koste van de gasten. De vertolker van deze rol is sportief, maar netjes gekleed. Zijn leeftijd is 20 á 25 jaar (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*). Liever naar de twintig dan ouder.

Joop: Joop is de minnaar van Truus. Ze hebben een buitenechtelijke relatie. Joop is een nerveus type. Enerzijds streelt het zijn ego om Truus te veroveren, maar anderzijds weet hij diep in zijn hart absoluut niet om te gaan met deze situatie. De vertolker van deze rol is keurig gekleed en hij is van middelbare leeftijd

Truus: Truus is de minnares van Joop. In tegenstelling tot Joop heeft ze geen enkele moeite met haar rol als minnares van hem. De vertolkster van deze rol draagt opzichtige sieraden, is overdreven opgemaakt en haar kapsel ziet er perfect uit. Ze is “uitdagend” gekleed en haar leeftijd is (*geschminkt of werkelijke leeftijd*) in overeenstemming met de rol die zij vervult (*ongeveer dezelfde leeftijd of wat jonger dan Joop*)

Frits: Frits is zo doof is als een kwartel. Door zijn handicap praat hij altijd met stemverheffing. Hij heeft een humor die niet door iedereen wordt gewaardeerd. De vertolker van deze rol is gekleed in een geblokt (houthakkers)overhemd en daarover draagt hij een gilet. Een plusfour, lange kousen met een blokpatroon en korte laarsjes completeren zijn kleding. Hij is een man van middelbare leeftijd.

Driekje: Driekje is de vrouw van Frits. Ze blijft altijd vrij laconiek onder de overdreven manier waarop haar man zich manifesteert. Driekje is netjes, maar beslist niet chique gekleed. Er wordt geen kledingadvies gegeven aan de vertolkster van deze rol, maar het gebruik van make-up en sieraden moet tot een minimum beperkt blijven. De vertolkster van deze rol moet ongeveer even oud zijn als haar man Frits (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*)

Lisanne: Lisanne heeft een kleine, maar zeer komische rol. Ze staat er op om in het dagelijks leven aangesproken te worden met de naam Liesje. Ze heeft haar studie biologie succesvol afgerond, maar dat is echter niet genoeg voor haar. Ze wil heel graag promoveren. Het onderwerp waarop ze wil promoveren is echter nogal vreemd. Ze wil het paringsgedrag van naaktslakken tot op de bodem uitdiepen en wil zich daarnaast eveneens oriënteren op het paringsgedrag van regenwormen. Liesje is net als haar onderwerp ook verre van alledaags. Ze draagt een vuurrode pruik, een ziekenfondsbrilletje en haar voortanden staan ver naar voren (*denk maar aan het bekende duo Theo en Thea*) Daardoor lispelt ze bij scherpe klanken. Liesje is gekleed in een Noorse trui waaronder ze een veel te kort rokje draagt. Ze draagt witte sokjes en platte schoenen. Liesje is een vrouw van midden dertig jaar (*als zodanig geschminkt of werkelijke leeftijd*)

BENODIGDHEDEN + INRICHTING KAMER:

- Voor kledingadviezen wordt verwezen naar de persoonsbeschrijvingen en de daarbij behorende kledingadviezen.
- Karel moet getooid zijn met een enorme krulsnor (te verkrijgen in een feestartikelen winkel)
- Sue draagt een zwarte of grijze kortharige pruik (huur). Verder moet ze uiteraard als een Vietnamese geschminkt worden.
- De kamer waarin dit toneelstuk zich afspeelt heeft twee (eventueel denkbeeldige) deuren. De **rechter** deur leidt naar de overige vertrekken van de woning, zoals de keuken, logeerkamers, etc., etc.. De **linker** deur leidt naar buiten.
- Er moet een bel aanwezig zijn die van achter de coulissen bediend kan worden. De bel kan simpel gevormd worden door een ouderwetse klok en klepel (ook wel scheepsbel genoemd).
- In de kamer staat een tafel met zes stoelen, een bankstel **of** een bank + 2 fauteuils en een dressoir of bergmeubeltje.
- Op het dressoir of bergmeubeltje staat een telefoon. Verder is de kamer opgevulld met wat prullaria, zoals een (staande) schemerlamp, krantenbak, schilderijtjes, etc., etc..
- Dienblad, zes koffiekopjes, een suikerpotje, een melkkannetje en een koekjestrommel met wat koekjes.
- Stofdoek.
- In de krantenbak een recente krant.
- Een recent weekblad van Privé of Story.
- Een beautycase voor Truus.
- Een klein reiskoffertje voor Joop.
- Een grote reistas of koffer voor Frits.
- Een schoudertas voor Driekje.
- Een paspoort (in haar schoudertas) voor Driekje.
- Een rijbewijs voor Frits.
- Een goed gevulde (bijvoorbeeld met papier) rugzak voor Lianne.
- Een fototoestel voor Lianne.
- Er dienen voor Lianne een spijkerbroek, trui en kaplaarzen achter de coulissen beschikbaar te zijn.
- Een goed werkende zaklantaarn voor Lianne.
- Een kinderremmertje en tuinschepje voor Lianne.

EERSTE BEDRIJF

*Let op: In de tekst komen **vetgedrukte woorden** voor. Op die woorden moet tijdens de voordracht het accent gelegd worden. Karel en Jans zitten aan tafel. Karel leest zijn krantje en Jans is verdiept in een damesblad. Sue loopt met een stofdoek in haar hand door de kamer en stoft het dressoir en de rest van het meubilair.*

Karel: *(kijkt op van zijn krant)* Pas je op, dat je vandaag of morgen het behang niet van de muren stoft, Sue.

Sue: Ik behang niet aankomen. Kan dus niet van muur komen door mijn stoffen.

Karel: Begrijp ik, Sue. Dat was ook niet serieus bedoeld. Maar wanneer ga jij nou eens op een behoorlijke manier Nederlands spreken? Ik word gek van dat koeterwaals wat jij uitkraamt. Je kan toch een cursus Nederlands volgen?

Sue: *(blijft doorgaan met stoffen)* Kan niet inschrijven. Ik illegaal.

Karel: Dan schrijf ik je wel in. Ik ben hier tenslotte hartstikke legaal.

Sue: *(schrikt duidelijk)* Nee, niet doen meneer Karel. Ik dan misschien terug moet naar Vietnam. Ik wil hier blijven. Bij u.

Karel: Als jij inderdaad graag bij mij wil blijven, biedt dat perspectieven. Ik vrees alleen dat mijn Janske dat niet goed vindt.

Jans: Je weet hoe ik er over denk. Als je beter kan, moet je beter gaan.

Karel: Je hoort het, Sue. Ik mag van Jans. Misschien zal je zelfs op een goeie dag mijn achternaam dragen. Zie je't al voor je? Sue Vink, mede-eigenaresse van pension "*Het Vinkennest*".

Sue: *(met overdreven schrikreactie)* Nee....., mag niet....., mevrouw Jans veel te lief om verdriet te doen.

Jans: Maak je maar geen zorgen hoor, Sue. Onze snor maakt alleen maar een domme opmerking. Hij meent er niets van.

Sue: *(opgelucht)* Gelukkig maar.

Aantje: *(komt door de **rechter** deur de kamer binnen)* Hebben jullie al koffie gedronken?

Karel: Nee schoonheid. We wachten op jou.

Jans: Wat heb je nou weer aangetrokken?

Aantje: Niks....., uhhh....., niks bijzonders.

Karel: Inderdaad niks bijzonders. Je ziet er uit als een vogelverschrikker. En wat heb je in hemelsnaam met je haar gedaan?

Aantje: Gevlochten. Lekker makkelijk.

Jans: Dat mag dan wel zo zijn, maar je ziet er niet uit!

Aantje: Ik vind het prima. Ik hoef niet zo nodig met de mode mee te doen.

Karel: Dat zal niet makkelijk lukken. Je bent bepaald niet modebewust.

Maar je bent en blijft wel de liefste dochter die ik me kan wensen.

Aantje: En jij bent de liefste papa die ik me kan wensen. Zal ik nu koffie inschenken? De thermoskan is al gevuld.

Sue: (*vragend*) Ik doen?

Aantje: Nee hoor, dat is niet nodig.

Sue: Ik meehelpen?

Aantje: Als je dat wil is dat prima, maar het hoeft niet hoor.

Sue: Ik wil wel. (*samen verlaten ze de kamer door de **rechter** deur*)

Karel: Hoe is het ons in hemelsnaam gelukt. Een niet bijster intelligente vogelverschrikker en een illegale Vietnamees die zich na twaalf jaar nog maar nauwelijks in het Nederlands verstaanbaar kan maken als hulp in ons pension "*Het Vinkennest*". Een ideaal duo!

Jans: Ik vind die onverstaanbaarheid van Sue best meevallen.

Misschien laat haar zinsopbouw hier en daar wat te wensen over, maar ze spreekt de Nederlandse taal al heel goed.

Karel: Vind je **echt** dat Sue al heel goed Nederlands spreekt? Dan vind je zeker ook dat onze dochter zich redelijk modieus kleedt.

Jans: Jij mag er uiteraard je eigen mening op nahouden, maar ik ben trots op dat duo. De eerste klacht over die twee moet nog binnenkomen, terwijl we toch al heel veel gasten hebben mogen ontvangen. Ze willen allebei keihard werken, niets is hun teveel, ze zijn vriendelijk en stellen alles in het werk om het onze gasten vooral maar naar hun zin te maken. Zelfs al behoort dat niet tot hun taken.

Karel: Dat is absoluut waar. Ik zal eerst even de krant en jouw roddelblaadje opruimen. Dan kunnen ze de koffie kwijt. (*bergt de krant en het weekblad op in de krantenbak en gaat weer aan tafel zitten*) Om hoe laat verwacht jij onze eerste gasten?

Jans: (*kijkt op haar horloge*) Die kunnen ieder moment hier zijn. Ik vond het maar een vreemde reservering.

Karel: Hoe bedoel je?

Jans: Toen ik naar de naam vroeg waaronder ik de boeking kon inschrijven, gaf die meneer eerst de naam De Groot door en vervolgens wist hij niet hoe snel hij zijn naam moest verbeteren in Krouwel. Maar daarna werd het **nog** vreemder. Toen ik hem vroeg of het Krouwel met "A U" of "O U" is, begon hij te stotteren en zei toen letterlijk: "Doe maar "O U". Dat is toch gek? Je weet toch wel wat je familienaam is en hoe je die schrijft!

Karel: Dat klinkt inderdaad nogal vreemd.

Aantje: (*komt samen met Sue via de **rechter** deur de kamer binnen en hebben een dienblad bij zich, met vier kopjes koffie, een suikerpotje, een melkkannetje en een koekjestrommel met wat koekjes. Ze*

serveren het geheel uit en beiden gaan aan tafel zitten) Ik las in het gastenboek dat meneer en mevrouw Krouwel zo dadelijk komen.

Jans: Klopt. Zijn de kamers al klaar?

Aantje: Ja hoor. Alles is weer piekfijn in orde. Hè Sue.

Sue: Zeker weten. Bedden verschoond, stof gepoest, wastafels ge....
(wordt hier in de rede gevallen)

Karel: Wat zeg je nou!!! Stof gepoest??? Ik vraag me af hoe je dat doet.

Aantje: Pa, doe alsjeblieft niet zo vervelend. U weet heus wel dat het Nederlands van Sue nog niet zo goed is. Maar dat komt heus wel goed. Trouwens, als u in Vietnam moet werken, dan denk ik dat u ook moeite met de taal zal hebben.

Karel: Ik moet bekennen dat mijn Vietnamees niet meer is wat het is geweest. Maar als ik er 12 jaar zou wonen en werken, zou ik in ieder geval mijn best doen om me ordentelijk verstaanbaar te maken.

Aantje: Volgens mij kan Sue zich heel goed verstaanbaar maken.

Jans: Dat vind ik ook, Aantje.

Sue: Geen ruzie maken om mij, alsjeblieft. Ik mijn best zal doen beter te praten in Nederlands.

Karel: Sorry Sue. Ik wil niet op je fitten, maar..... *(nu wordt er aan de deur gebeld)*

Sue: *(vragend)* Ik open doen?

Jans: Prima. *(Sue verlaat de kamer door de **linker** deur)* Dat zullen meneer en mevrouw Krouwel zijn.

Karel: Dat denk ik ook. De Krouweltjes met O U.

Aantje: Wat bedoelt u hiermee te zeggen, pa?

Karel: Niks bijzonders, hoor. Ik heb alleen maar gewed met je moeder dat je de naam Krouwel met A U schrijft. En je moeder denkt met O U. Dat is alles.

Sue: *(komt via de **linker** deur de kamer binnen, gevolgd door Joop en Truus. Joop heeft een klein koffertje bij zich en Truus een beautycase)* Ik voorstellen. Meneer Vink.... Iedereen noemt hem De Snor. Ik niet weten waarom, want hij heet meneer Vink. *(vanaf dit moment worden Jans en Aantje **improvisatorisch voorgesteld** aan Joop en Truus als meneer en mevrouw Krouwel, met de volgende woorden.)* Dit is mevrouw Vink.... En dit is mijn vriendin Aantje Vink.

Joop: Vinden jullie het goed dat we al dat formele gedoe achterwege laten? Ik heet Joop en mijn vrouw heet Truus. Dat klinkt wat prettiger dan dat formele meneer en mevrouw.

Karel: Prima. Mijn naam is Karel, maar ik heb er geen enkel bezwaar tegen als je me aanspreekt met mijn bijnaam De Snor. Mijn vrouw heet Jans, *(duimend naar Aantje)* dat is mijn dochter Aantje en onze hulp en toeverlaat heet Sue. *(wijst uitnodigend naar de tafelstoelen)*

Wat willen jullie? Eerst jullie kamer bekijken, of eerst een kopje koffie of thee drinken?

Joop: *(beiden gaan aan tafel zitten)* Wij hebben onderweg al koffie gedronken. Als jullie het niet vervelend vinden, willen we graag eerst de kamer zien.

Truus: Wat een originele naam hebben jullie aan je pension gegeven. Ik vind de naam "*Het Vinkennest*" heel goed gevonden. Maar nu wil ik graag ons eigen vinkennestje zien.

Jans: Geen probleem. Doe wat je het prettigst vindt. *(tot Sue)* Als jij Joop en Truus hun kamer wijst, kan ik ondertussen de administratie in orde maken. Mag ik jullie identiteitsbewijzen even hebben. Dan kan ik ze even kopiëren. *(Sue loopt ondertussen richting de rechter deur en blijft halverwege staan om de dialoog te volgen)*

Joop: *(laat overdreven schrikreactie zien)* Moet dat?

Jans: Ik heb in ieder geval een kopie nodig voor het geval ik controle krijg. Ik moet namelijk toeristenbelasting afdragen en daarvoor heb ik jullie identiteitsbewijzen nodig. Maar zodra u weer beneden bent krijgt u uw papieren weer terug.

Aantje: En als ma de kopieën heeft gemaakt, kunnen we gelijk zien wie er gelijk heeft.

Truus: *(argwanend)* Wie er gelijk heeft?

Aantje: Ja, pa of ma.

Truus: *(verbaasd)* Sorry hoor, maar ik vrees dat me hier het een en ander ontgaat.

Aantje: Is dat zo? Dan zal ik het je uitleggen. Ma denkt dat het met O U is en pa denkt dat het met A U is.

Truus: Nog een keer. **Wat** met A U of O U?

Aantje: Gewoon....., jullie achternaam.... Is het Krouwel met A U of Krouwel met O U.

Truus: *(laat nu totale verbazing zien)* Krouwel??? Wie is in hemelsnaam Krouwel?

Joop: *(probeert te redden wat er te redden valt en gaat staan om de kamer te verlaten)* Ik kan het allemaal uitleggen, schat. Kom, laten we naar onze kamer gaan.

Truus: *(chagrijnig)* Helemaal niet. Ik wil eerst weten wat dit voor een poppenkast is. Ik had me verheugd op een heerlijk, intiem weekend met ene Joop de Groot en nu begrijp ik dat er ook nog een meneer of mevrouw Krouwel in het spel is.

Joop: Dat is een misverstand, lieverd. Laten we alsjeblieft onze kamer bekijken. Dan kan ik je daar alles uitleggen. Laat je nou eens fijn verrassen door mij.

Truus: Mijn geduld raakt zo langzamerhand op, Joop. Ik ben niet zo kapot van die verrassingen die jij me zo af en toe voorschotelt. Ik heb het **echt** helemaal gehad! Het wordt tijd dat je me **nu** vertelt wat er allemaal aan de hand is.

Joop: *(nu wanhopig tot Karel en Jans)* Mijn vrouw heeft lang geleden een auto ongeluk gehad en is zo af en toe een beetje de weg kwijt. *(maakt met zijn hand naar zijn hoofd een gebaar alsof Truus niet goed bij haar hoofd is)*

Truus: *(verbaasd en woedend tegelijk)* Sta jij hier tegen wildvreemde mensen te beweren dat ik van het padje ben? Hoe haal je't in je hoofd.

Joop: *(laat in lichaamstaal aan Truus zien dat ze zich even bedaard moet houden)* Nee hoor schat, Ik kan je alles uitleggen. Echt waar. Maar laten we nu eindelijk naar onze kamer gaan.

Jans: Ik hoop oprecht dat jullie de eventuele misverstanden kunnen oplossen, maar geef mij alsjeblieft even jullie identiteitsbewijzen terwijl jullie je terugtrekken op jullie kamer..

Joop: Die zitten ergens in mijn koffer. Ik ga eerst onze koffer uitpakken en dan kom ik de benodigde papieren vanzelf tegen. Zodra ik die heb, geef ik ze wel aan je.

Jans: Oké. Het komt uiteindelijk ook niet op een paar minuten aan. Sue, breng jij Joop en Truus even naar hun kamer?

Truus: *(argwanend en cynisch)* Een moment. Mag ik misschien weten wie er nu **of** zo dadelijk op de kamer komen?

Jans: Die kamer is uiteraard uitsluitend voor u en uw man en voor niemand anders. In ons gastenboek staat duidelijk **uw** reservering. Op naam van de familie Krouwel.

Aantje: Het enige is dat ik nog steeds niet weet of het Krouwel met O U of A U is.

Truus: *(ontploft nu zo langzamerhand van woede)* Dus toch Krouwel. En dacht je nu **echt** dat het me ook maar één seconde zou interesseren of het een mevrouw Krouwel met A U of O U is? Nou, dat interesseert me geen bal.

Joop: *(ten einde raad)* Truusje, ga alsjeblieft mee. Nogmaals, ik kan alles uitleggen.

Truus: *(sarcastisch)* Ik ben benieuwd.

Jans: *(tot Sue)* Ga maar.

Sue: Ik doen. *(tot Joop en Truus)* Gaat u meekomen? *(alle drie verlaten nu de kamer door de rechter deur)*

Karel: *(verbaasd tot Jans)* Wat een vreemde vertoning van die twee. Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt. Die Truus moet me nogal een

auto ongeluk gehad hebben. Als je daarna je eigen naam niet meer weet, is het goed mis met je.

Jans: Vandaar dat Joop ons duidelijk probeerde te maken dat Truus behoorlijk van het padje is.

Aantje: Wat betekent dat precies?

Jans: Dat betekent dat Joop ons wilde vertellen dat Truus een beetje...., hoe moet ik dat nu netjes uitleggen....., uhhhh (*Karel neemt het van haar over*)

Karel: (*met een handgebaar naar zijn hoofd*) Dat Truus een beetje kierewiet is. Je weet wel. Tussen haar oortjes.

Aantje: Dat vind ik echt heel vervelend voor Truus. Zomaar, van de ene op de andere dag.

Jans: Dat kan je wel zeggen.

Karel: Maar wie zegt dat ze voor dat auto ongeluk al niet alles op een rijtje had. Wie weet wat we hier nog mee beleven.

Sue: (*komt door de rechter deur de kamer binnen en gaat aan tafel zitten*) Is niet pluis.

Karel: Wat is er niet pluis?

Sue: Net op kamer, direct ruzie. (*gaat aan tafel zitten*)

Aantje: Zelig hoor. Wij moeten extra lief voor Truus zijn.

Thomas: (*komt via de linker deur de kamer binnen en begint te praten terwijl hij naar een stoel aan de tafel loopt*) Wat hoor ik. Moeten we extra lief zijn voor ene Truus? Wie is dat? (*gaat ondertussen aan tafel zitten*)

Karel: Ik ben het spoor een beetje bijster. Ik krijg sterk het vermoeden dat ze niet eens zelf weet hoe ze heet. Ze geeft duidelijk aan dat ze mevrouw De Groot is, maar haar man heeft hen ingeschreven onder de familienaam Krouwel.

Jans: En zij krijgt het op haar zenuwen als Joop haar mevrouw Krouwel noemt.

Thomas: Als ik het goed begrijp is die Truus waar jullie het over hadden de vrouw van Joop en weet ze niet of ze Krouwel of De Groot heet. Klopt dat?

Aantje: Dat klopt, maar daar kan ze eigenlijk niets aan doen.

Thomas: Waar kan ze niets aan doen? Dat ze de vrouw van Joop is?

Aantje: Nee jôh, dat ze niet precies haar naam weet. Ze heeft in het verleden een ongeluk met de auto gehad en sindsdien is ze....., hoe zei je dat ook al weer, pa? Oh ja, ik weet het al weer. Sindsdien is ze helemaal van het padje.

Thomas: (*denkt voor het publiek zichtbaar na*) Een vreemd verhaal. Kan er niet wat anders aan de hand zijn?

Karel: Zoals?

Thomas: Ik krijg veel eerder het idee dat die Joop en Truus vreemd gaan.

Aantje: (*vragend*) Vreemd gaan? Hoe kom je daar nu bij? Je gaat toch niet met een vreemde naar een pension?

Thomas: Ik denk ook niet dat Joop en Truus vreemden van elkaar zijn, zusjelief.

Aantje: Maar dat zei je zojuist wel.

Thomas: Niet helemaal.

Aantje: (*een beetje geïrriteerd*) Dat hebben we hier allemaal gehoord. Ja hè, pa?

Karel: Er zit nogal een verschil in wat je hoort en wat Thomas bedoelt.

Aantje: (*tot Thomas*) Leg het dan eens goed uit!

Jans: (*verschrikt*) Denk er om hoor, je houdt het netjes.

Karel: Ik zal het je wel uitleggen.

Thomas: (*met een brede lach op zijn gezicht*) Dat is niet nodig hoor. Mijn zusje vraagt het aan mij en ik wil het haar best uitleggen. (*tot Aantje*) Wat ik probeerde te zeggen is het volgende. Als ik jullie zo aanhoor, dan lijkt het er verdacht veel op dat Joop en/of Truus weliswaar getrouwd zijn, maar niet met elkaar. Joop heeft onder een andere naam hier een kamer geboekt en is vergeten om die naam aan Truus te vertellen. Tegen zijn eigen vrouw heeft hij waarschijnlijk een pracht van een smoes opgehangen. Zakenreis of zoiets. Ik denk dat op die manier het misverstand is ontstaan tussen de naam De Groot en Krouwel. **Dat** is mijn conclusie op dit hele verhaal.

Aantje: (*slaat verschrikt haar hand voor haar mond*) Denk je dat echt? Maar..., dat kan toch niet.....? Dat is toch zondig!!!Maar dan wordt het me wel duidelijk dat Joop zelf niet weet hoe hij zijn achternaam moet schrijven. Met O U of A U.

Thomas: Dat heb je heel slim beredeneerd, Aantje. (*schouderophalend*) Maar ach, laten we ons niet roomser voordoen dan de paus. Alhoewel....., onder zijn toezicht is er in het verleden ook heel wat afgerotzood.

Jans: THOMAS!!!

Thomas: U kan nu wel hard naar mij roepen, maar **als** ik gelijk heb, bent u ook fout.

Aantje: Dat de paus wat heeft afgerotzood?

Thomas: Nee zuslief, pa en ma gaan nu op een verschrikkelijke manier de fout in.

Jans: Ik zou niet weten waarom.

Thomas: (*met een glimlach*) Gelegenheid geven is volgens mij ook strafbaar. En trouwens....., als dit bekend wordt, zal het de reputatie van "*Het Vinkennest*" ook geen goed doen.

Karel: Ik denk dat je nu een beetje te hard van stapel loopt, beste jongen. Je spreekt hier een veronderstelling uit, maar je weet absoluut niet of dit ook werkelijk waar is.

Thomas: Klopt. Maar daar komen we nog wel achter.

Karel: Ik verbied je om pogingen te ondernemen om achter de waarheid te komen. **Als** het zo is, dan is dat niet onze verantwoordelijkheid, maar de verantwoordelijkheid van Joop en Truus. En daar hebben wij niets mee te maken.

Thomas: Klopt alweer. Maar **wij** hebben een andere verantwoordelijkheid. Wij mogen geen gelegenheid bieden om zaken te laten plaatsvinden, die het daglicht niet kunnen verdragen.

Jans: Sinds wanneer ben jij zo principieel?

Thomas: Misschien wel sinds vandaag. Eerlijk gezegd lijkt het me leuk om zo af en toe iemand te plagen. In ieder geval ben ik hartstikke benieuwd om die twee te ontmoeten.

Karel: Nogmaals Thomas, je gedraagt je hoor! Ik wil niet dat jij je op welke manier dan ook met onze gasten bemoeit. *(hoort kennelijk wat)* Stil eens. Volgens mij hoor ik wat.

Joop: *(komt via de rechter deur de kamer binnen en blijft halverwege de kamer staan. Tot Jans)* Ik heb vervelend nieuws, mevrouw.

Jans: En dat is?

Joop: Truus zou de passen in de koffer doen, maar kennelijk is ze dat vergeten.

Thomas: *(staat op en stelt zich improvisatorisch voor en gaat daarna weer zitten)* Ik ben de zoon van Jans en Karel. *(enthousiast)* Is die sportwagen die op het pad staat van u?

Joop: *(voelt zich gevleid)* Klopt. Mooie auto, hè!

Thomas: Dat kan je wel zeggen. Maar dat betekent toch dat u een rijbewijs hebt?

Joop: Uiteraard.

Thomas: Dat is toch ook een geldig identiteitsbewijs? *(plagerig)* Ja toch, mama?

Jans: *(laat in lichaamstaal merken dat ze boos wordt op Thomas)* Ja Thomas, dat is ook een geldig identiteitsbewijs!!!

Thomas: Nou, dan is de zaak van de identiteit ook weer opgelost. Als we controle krijgen is één identiteitsbewijs over het algemeen voldoende. Hè pa?

Karel: Ik denk het wel. Maar jij moest toch zo hoognodig weg? Waarom ga je niet?

Thomas: Ik heb nog wel even tijd hoor. Maak je om mij maar geen zorgen.

Karel: Dat is nu juist wat ik **wel** doe.

Joop: (*duidelijk nerveus*) Ik wil even op mijn rijbewijs terugkomen. Wij zijn vanmorgen nogal gehaast van huis gegaan. Omdat mijn rijbewijs in het colbert van mijn kostuum zat, ben ik vergeten om mijn rijbewijs bij me te steken. Dus ik heb helemaal geen identiteitspapieren bij me.

Thomas: (*cynisch*) Wat vervelend nou.

Joop: Inderdaad vervelend. Maar ik ga nu naar Truus. Die heeft een barstende hoofdpijn en ligt op bed.

Thomas: Overgehouden aan dat auto ongeluk?

Joop: (*verbaasd*) Auto ongeluk???

Thomas: Uw vrouw heeft toch een auto ongeluk gehad?

Joop: Oh ja..., ja....., nu begrijp ik je. Daar heeft ze inderdaad zo af en toe migraine aanvallen aan overgehouden. Maar nu ga ik naar haar toe. Dat is beter voor haar gemoedstoestand.

Thomas: Ik denk dat het voor de gemoedstoestand van mijn ouders beter is dat ik ook de kamer verlaat. (*staat op en verlaat de kamer snel door de **linker** deur*)

Joop: (*haalt zijn schouders op en kijkt niet begrijpend Thomas na*) Dan ga ik maar. (*verlaat de kamer door de **rechter** deur*)

Karel: Wat een bloedzuiger! Het is m'n bloedeigen zoon, maar hij is in staat het bloed onder je nagels uit te halen.

Jans: En het ergste is dat hij geniet van dit soort humor. Nou, ik kan je zeggen dat ik zijn manier van humor beslist niet weet te waarderen. Hier is het laatste woord nog niet over gezegd.

Sue: Thomas deugniet, hè. Daagt u uit en is weg voor iemand kan ingrijpen.

Aantje: (*verbaasd*) Waarom is Thomas een deugniet?

Karel: (*woedend*) Hij....., hij..... Laat maar, ik maak me alleen maar kwaad op die kwajongen. Ik vrees dat hij **nooit** volwassen wordt. Hij weet alleen maar wat hij **niet** wil. Hij wil later beslist **niet** verder met ons bedrijf. Hij wil beslist **niet** verder studeren. Hij wil beslist **niet** ergens op een kantoor werken. Hij wil beslist **niet** in een fabriek werken met al die herrie producerende machines. Hij wil dus helemaal **NIETS!!!**

Jans: Karel, maak je nou niet zo kwaad. Die jongen is gewoon aan het puberen. Dat komt vanzelf weer goed. Weet je nog hoe je zelf was toen je zo jong was?

Karel: (*nog steeds duidelijk boos*) Dat weet ik inderdaad nog precies. Ik pakte in die tijd van alles aan om een paar centjes te verdienen. Ik begon met een krantenwinkje totdat ik kon gaan werken bij de plaatselijke supermarkt. Daar heb ik best veel geleerd. Met klanten omgaan, na verloop van tijd zelfstandig inkopen, de administratie doen en meer van dat soort zaken. Nadat ik er een jaar of acht had

gewerkt en ondertussen was getrouwd, ben ik samen met jou ons eigen pension begonnen. En als je dan zo hard heb moeten werken voor de kost, doet het pijn om aan te zien dat je zoon maar één woord in zijn woordenboek heeft staan. Nee, nee en nog eens nee.

Jans: Nu is het wel genoeg geweest, Karel. We moeten deze dag niet laten..... *(wordt onderbroken door de deurbel)* Daar zal je de familie Havermans hebben.

Sue: *(staat op en loop naar de linker deur)* Ik even kijken wie belt. *(verlaat de kamer)*

Jans: *(tot Karel)* Probeer eens een lach op je gezicht te toveren.

Karel: Dat zal ik zeker proberen. Maar met Thomas heb ik nog een appeltje te schillen.

Jans: Laat dat onderwerp nou maar even rusten. *(op dit moment komen Sue, Frits en Driekje de kamer binnen. Frits draagt een grote reistas of koffer en zet die in de kamer.)*

Karel: *(stelt zichzelf improvisatorisch aan Frits en Driekje voor en stelt vervolgens de rest van de aanwezigen voor)* Goeie reis gehad?

Frits: *(let op; Frits is doof en schreeuwt meer dan dat hij normaal praat)* Perfect! Kan niet beter. Maar een keer of vijf verkeerd gereden. Dat lag niet aan mij hoor. Die kaartlezeressen zijn ook niet meer wat het geweest is. *(lacht keihard om zijn eigen grap)*

Driekje: *(verontwaardigd)* Man, je bent zo doof als een kwartel. Als ik je zeg hoe je moet rijden, is er al een kwartier verstreken voordat je eindelijk eens reageert.

Frits: Wat zeg je, schat?

Driekje: Of je worst lust!

Frits: Ik wel. En het liefst een zo groot mogelijk stuk.

Driekje: Oh, dus dat versta je wel!

Frits: Eigenlijk niet, maar jij zegt altijd hetzelfde als ik je niet versta. Dus je zal je nu ook wel weer afgevraagd hebben of ik worst lust. *(giert als enige weer van het lachen om zijn gevatte antwoord)*

Aantje: Waarom blijven jullie daar staan? *(wijst uitnodigend naar de kamerstoelen)* Willen jullie een kopje koffie?

Jans: Misschien willen ze wel eerst even hun kamer zien.

Driekje: Dat lijkt me een prima idee. *(tot Frits)* Zullen we eerst de kamer bekijken?

Frits: Ik vind het prima. Een lekker bakkie zal er nu best ingaan.

Aantje: Sorry hoor, maar nu weet ik het niet meer. Willen jullie eerst koffie, of willen jullie eerst de kamer bekijken?

Frits: *(staat op en pakt zijn reistas)* Ook goed. Maakt mij niet uit hoor.

Jans: Mag ik dan even jullie identiteitspapieren? Dan kan ik ze even kopiëren. Als jullie weer beneden komen krijgen jullie ze weer terug.

Frits: *(verbaasd)* Onze inentingspapieren? We zitten hier toch niet in een polio gebied?

Aantje: Volgens mij is dat alleen in het zwembad.

Frits: Zei je zwembad?

Aantje: Volgens mij wordt er alleen daar gepolood. Je weet wel. Waterpolo.

Frits: Heb jij waterpokken? Dat is heel erg besmettelijk, vrouwtje. Nou begrijp ik waarom jullie mijn inentingsbewijs moeten hebben. Maar ik moet je teleurstellen. Ik heb m'n inentingsboekje niet bij me.

Driekje: *(praat nu hard tegen Frits)* Ze moeten geen inentingsbewijs hebben, Frits. Ze moeten onze identiteitsbewijzen hebben.

Frits: Ohhhh. *(tot Jans)* Waarom zeg je dat niet direct? *(pakt zijn rijbewijs uit zijn portemonnee en geeft dat aan Jans)* Is dat oké?

Jans: Ja hoor, dat is voldoende.

Driekje: Ik heb geen rijbewijs, maar mijn paspoort is ook goed, denk ik zo. *(pakt haar pas uit haar schoudertasje en geeft het aan Jans)* Alsjeblieft.

Jans: *(bekijkt aandachtig de identiteitspapieren)* Dat is prima.... Meneer en mevrouw Havermans. Maar vanaf nu Frits en Driekje voor ons.

Driekje: Graag. Wij houden niet zo van dat gemevrouw en meneer. Laten we het maar lekker informeel houden. Des te eerder voelen wij ons thuis.

Jans: Zoals je wil. Sue breng jij Frits en Driekje naar hun kamer?

Sue: Prima. Gaat u mee? *(verlaat met Frits en Driekje de kamer door de rechter deur)*

Karel: *(kijkt of Frits en Driekje de kamer hebben verlaten)* Mijn hemel, we hebben het weer geweldig getroffen met onze gasten. Het ene stel komt hier illegaal de liefde bedrijven en de helft van het andere stel is zo doof als een kwartel. Voordat het weekend om is zijn we allemaal gesloopt. Let maar op mijn woorden.

Jans: Je hebt het wel over onze gasten, Karel.

Karel: *(zo droog mogelijk)* Inderdaad, daar heb ik het over.

Jans: *(schudt nadrukkelijk haar hoofd over de houding van Karel, maar zegt niets)* Ik ga even een paar kopietjes maken. *(verlaat de kamer door de rechter deur)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto